

Ο νέος Οσιομάρτυρας Δαμιανός

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Αυτός ο νέος αθλητής του Χριστού Δαμιανός είχε για πατρίδα του ένα χωριό ονομαζόμενο Ρίχοβο (ή Μυρίχοβο), που βρισκόταν κοντά στα Άγραφα. Γεννήθηκε από γονείς ευσεβείς και, όταν ήταν ακόμη νέος πόθησε την μοναδική πολιτεία και, αφήνοντας τον κόσμο και τα εγκόσμια, πήγε στο Άγιο Όρος στην Ιερά Μονή του Φιλόθεου και έγινε μοναχός. Και αφού έκανε λίγον καιρό στο Μοναστήρι, αναχώρησε στην ησυχία, για να αγωνίζεται περισσότερο στις αρετές. Και πηγαίνοντας σε έναν σημειοφόρο ασκητή, που ησύχαζε σε τόπο παράμερο και που ονομαζόταν Δομέτιος, έμεινε μαζί του τρία χρόνια σχεδόν, εξασκώντας όλες τις αρετές με τόση προθυμία και ακρίβεια, ώστε μάλιστα αξιώθηκε να ακούσει και θεία φωνή, που του έλεγε: «Δαμιανέ, δεν πρέπει να ζητάς μόνο το συμφέρον το δικό σου, αλλά και των άλλων».

Γι' αυτόν τον λόγο αμέσως άφησε το Άγιο Όρος και πηγαίνοντας στα όρη του Ολύμπου, κήρυττε στα χωριά, που βρίσκονται εκεί, τον λόγο του Θεού με δυνατή φωνή, διδάσκοντας και παρακινώντας τους Χριστιανούς να μετανοήσουν και να απέχουν από τις αδικίες και από όλες τις άλλες κακίες και να φυλάγουν τις εντολές του Θεού, πράττοντας τα καλά και θεάρεστα έργα. Αλλά ο διάβολος, που μισεί το καλό, παρακίνησε πολλούς από τους λεγόμενους Χριστιανούς, που ήταν όμως κατά τα έργα ασεβείς και κατηγορούσαν τον Άγιο, λέγοντας, πως είναι ψεύτης και απατεώνας και τον κατεδίωκαν με διάφορους τρόπους, υπονομεύοντας την ζωή του.

Ο Άγιος όμως μιμούμενος τον Χριστό, έδωσε τόπο στην οργή και, αναχωρώντας από εκεί, πήγε στα μέρη του Κισσάβου και της Λάρισας και κήρυττε τον λόγο του Θεού. Και επειδή έπαθε και εκεί τα ίδια, αναχώρησε για τα υψηλά μέρη των Αγράφων και εκεί δίδασκε τους Χριστιανούς να μένουν στέρεοι στην πίστη και να φυλάγουν τις εντολές του Κυρίου.

Αλλά ο διάβολος δεν ησύχασε, αλλά και εκεί ξεσήκωσε εναντίον του Αγίου μερικούς ανευλαβείς και αθεόφοβους και τον καταδίωκαν, αποκαλώντας τον ψεύτη και ψευτομόναχο και έτσι, αφήνοντας και αυτά τα μέρη ο Άγιος, γύρισε στον Κίσαβο και εξαιτίας της ηρεμίας οικοδόμησε εκεί ένα Μοναστήρι και μαζί με

άλλους μοναχούς έστελνε στον Θεό τις προσευχές του καθημερινά. Όμως και εκεί πήγαιναν πολλοί, για να ωφελούνται στην ψυχή από τις ψυχωφελείς διδασκαλίες του, διότι ήταν πολύ γνωστικός και γεμάτος από θεία χαρίσματα.

Πηγαίνοντας δε μία φορά για κάποιες ανάγκες του Μοναστηριού, και μάλιστα για την ωφέλεια των Χριστιανών σε ένα χωριό, που ονομαζόταν Βουλγαρίνη, συνελήφθη από μερικούς Αγαρηνούς και παραδόθηκε στον άρχοντα της Λάρισας, στον οποίο ανέφεραν, ότι εμποδίζει τους Χριστιανούς, να μη πωλούν και να αγοράζουν την Κυριακή και τους διδάσκει να μένουν στέρεοι στην πίστη του Χριστού. Γι' αυτό ο άρχοντας πρόσταξε να τον δείρουν δυνατά, να του βάλουν βαριές αλυσίδες στον λαιμό και στα πόδια και να τον ρίξουν στη φυλακή. Και δεκαπέντε μέρες τον βασάνιζε με σκληρά και διάφορα βασανιστήρια και πότε με φοβέρες, πότε με κολακείες και ταξίματα τον παρακινούσε να αρνηθεί την πίστη του Χριστού.

Μη μπορώντας όμως να τον μεταπείσει σ' αυτό, αλλά βλέποντάς τον μάλιστα πως έλεγχε με γενναιότητα τη θρησκεία τους και τον προφήτη τους και με πολλή παρρησία κήρυττε τον Χριστό Θεό αληθινό και πως είναι πρόθυμος να υπομείνει για την αγάπη του μύρια βασανιστήρια, άναψε όλος από το θυμό και αμέσως προστάζει να θανατωθεί αρχικά με την κρεμάλα και έπειτα να ριχθεί στη φωτιά.

Παίρννοντάς τον λοιπόν οι δήμιοι τον κρέμασαν. Επειδή όμως ένας από αυτούς κτύπησε τον Μάρτυρα στο κεφάλι με ένα τσεκούρι, κόπηκε το σχοινί και έπεσε ο Μάρτυρας στη γη μισοπεθαμένος Εκείνοι τότε, παίρννοντάς τον ζωντανό ακόμη, τον έριξαν στη φωτιά και τη στάχτη του την έριξαν στον ποταμό Πηνειό, και έτσι έλαβε ο Μακάριος Οσιομάρτυρας Δαμιανός του Μαρτυρίου το στεφάνι. Με του οποίου τις πρεσβείες ας σωθούμε και εμείς από τις παγίδες του εχθρού και ας αξιωθούμε της Βασιλείας των ουρανών. Αμήν.

(Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, Συναξαριστής τ. Γ', έκδ. Συνοδία Σπυρίδωνος Ιερομονάχου, Ιερά Καλύβη «Άγιος Σπυρίδων Α'», Νέα Σκήτη, Άγιον Όρος, σ. 388-389)